

PROFESSIONALS DE LES ARTS ESCÈNIQUES

Publicado el 17 de Abril de 2020

Associacions representatives dels sectors de les arts escèniques, entre elles l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya, treballem de manera conjunta per unir i amplificar el missatge respecte a la situació que estem patint les professionals de les arts en viu. Som plenament conscients que la situació és traumàtica i fins i tot tràgica per a moltes persones, i el nostre sector no n'és aliè, ans el contrari.

L'economia de la cultura, malmesa ja abans del COVID19, ha rebut els impactes de la crisi abans que ningú. La **suspensió d'activitats culturals des del primer dia del decret del confinament ens ha calat fins al moll de l'os**. I no sabem quina durada tindrà tot això. Pensem que serà una aturada de gravíssimes conseqüències per a la cultura a nivell econòmic i social i serem dels darrers sectors en recuperar la normalitat, ja que en les nostres pràctiques necessitem contacte i públic.

L'estudi de 2016 de la **Fundación AISGE** ens ajuda a posar en context la situació dels i les artistes més enllà d'aquesta crisi. El 90% dels i les intèrprets no arriba a ser mileurista; un terç, té ingressos inferiors al llindar de la pobresa i gairebé la meitat necessita feines complementàries... i tot això afecta en major mesura als joves i a les dones. Si agafem més xifres del mateix estudi tenim que dels actors, ballarins i artistes de circ que sí treballen (43%), més de la meitat no supera els 3.000 euros d'ingressos anuals. A l'estudi del CONCA en què es fa un recull de les **36 propostes** per a la millora de la condició professional en el món de la cultura, també veiem dades similars: pel que fa al nivell d'ingressos bruts anuals, el 33% percep entre 12.000 euros i 25.000 euros; el 27%, de 6.000 a 12.000 euros; el 25%, menys de 6.000 euros, i el 16%, més de 25.000 euros.

El sector artístic és més proper a la precarietat del que fins i tot nosaltres volem entendre o fer veure. Les associacions d'arts escèniques estem anunciant que es perdrà el 80% de la facturació anual, sobretot d'aquelles companyies i artistes que treballen principalment durant la primavera i l'estiu. El nostre sistema és complex i divers, i cal trobar-ne un que ofereixi una legislació igualitària i justa, en detriment d'un sistema actualment inexistent que iguali les condicions i els drets laborals per a tots els i les professionals: els contractats per altri, els autònoms i aquells que no han pogut accedir al mercat laboral malgrat no han deixat mai el seu

entusiasme. Aquesta és la realitat, obviant, per ara, parlar de la intermitència en què la natura de l'artista i dels professionals que l'envolten, viu constantment.

Ens trobem des de fa tres setmanes dia rere dia, des de les diferents associacions de professionals i entitats de sector articulant les demandes econòmiques i administratives cap a les diferents administracions públiques i cada dia que passa només sentim parlar de finançament, de crèdit i endeutament...

Estem preocupats. Aquesta aturada no només significa l'anul·lació de dates d'actuació, aquesta aturada pot significar la mort d'una bona part de projectes, produccions, iniciatives i propostes artístiques, en la seva majoria de la gent més jove o amb menys contactes, influències i suport mediàtic, que veurà com es perd tot el seu esforç i dedicació. Veurà com es perd tota la feina. Per això, i amb l'intent de ser clars i pensant en un horitzó de llarga durada, els sectors de les arts escèniques volem fer un **moviment transversal, posant al centre les persones**. Amb la necessitat de prendre un posicionament que conflueixi amb les necessitats de la societat en general, sent conscients que la crisi que ve és global i estructural, però mantenint i donant visibilitat a les especificitats i fragilitats concretes del nostre sector, amb el desig de mantenir el nostre treball.

Les associacions signants demanem:

1. Garantir la supervivència de totes les persones respecte a les seves necessitats vitals a través d'una **Renda Bàsica**, sent una transferència de renda de caràcter individual i incondicional.
2. Mantenir les estructures responsables de les activitats: empreses, cooperatives, associacions, companyies, sales d'entrenament i de creació, escoles i espais d'exhibició.
3. Creació d'un **Pla de Recuperació Cultural** a llarg termini, apostant per la cultura com a eina de cohesió social i facilitadora d'eines d'emancipació individual i col·lectiva. Aquest Pla s'ha de desenvolupar de manera radial, recuperant tot allò que pugui haver quedat malmès. Aquest pla ha d'anar molt més enllà de l'aspecte econòmic.

Renda bàsica

Amb l'actual crisi sanitària s'està demanant la posada en pràctica de la renda bàsica de quarantena, que si no és una proposta tant transformadora com la Renda Bàsica Universal sí seria una mesura diametralment oposada al laberint burocràtic i parcel·lat en què els governs estatals i autonòmics ens estan dirigint.

Tothom pot apreciar que les mesures universals amb menor complicació administrativa i amb més consens social i aliances són les més beneficioses per a tothom. Fins i tot el CoNCa a través del seu últim comunicat també hi fa esment, articulant una proposta en clau de sector cultural que creiem que s'ha d'ampliar a totes les ciutadanes.

En qualsevol cas no hem d'esperar les mateixes solucions que ens van donar els governs a l'anterior crisi.

Manteniment d'estructures

Una renda bàsica ofereix la possibilitat de mantenir un ecosistema cultural latent a l'espera d'una recuperació periòdica i planificada per restablir la cultura com a valor essencial, tal i com diuen els documents que es comparteixen des de les administracions. Però cal atendre les estructures perquè no desapareguin, en especial aquelles que són articuladores. Perquè puguin mantenir la seva activitat. Cal ajudar-les amb tota la bateria de propostes administratives que uns i altres hem plantejat: flexibilitzar les subvencions, supressió de l'IVA cultural, ajuda al lucre cessant. Cal tenir en compte que la tasca de les artistes se sosté gràcies a la feina d'altres professionals i el manteniment d'aquestes estructures, com a sector interdependent que som, és de vital importància.

Pla de recuperació cultural

En aquests moments en els quals la cultura es comparteix de manera gratuïta a través de les xarxes, sigui per raons de compromís, de generositat o de convenciment per alleugerir el temps de confinament, sigui per posicionament de marca o per no perdre visibilitat respecte a la pressió del mercat i la competència volem recordar que aquesta és una de les potencialitats de

les nostres artistes. La força del nostre treball es basa en material sensible, pensament i emocions, i a través d'aquest tenim el plaer de compartir per existir.

Recordem, com hem dit al principi, la nostra necessitat del públic, del contacte i de la creació en col·lectiu. També volem posar el focus en aquells processos de creació que s'han quedat aturats i els quals s'estan mantenint a distància amb entusiasme, necessitat i esperança que tot torni a ser com era abans, però assumint dèficits emocionals que es veuran reflectits en aquests processos. Quan podrem tornar a estar juntes?

Per fer-ho al més aviat possible i amb els cossos de tothom sans i amb ganes, necessitem interlocucions a l'alçada que, més enllà de les paraules grandiloqüents sobre la importància que té la cultura en les nostres vides, puguin estructurar discursos i planificacions de cara a aquells que finalment prenen les decisions i els fets.

AADPC - Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya

APCC- Associació de Professionals de Circ de Catalunya

APDC- Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya

TTP - Associació Professional de Teatre per a Tots els Públics

APGC- Associació Professional de Gestió Cultural de Catalunya

ACPDC- Associació de Companyies Professionals de Dansa de Catalunya

CIATRE- Associació de Companyies de Teatre Professional de Catalunya

UNIMA Cat - Unió Internacional de la Marioneta Catalunya